BUDAPEST, 1944. AUGUSZTUS 30. — V. ÉVFOLYAM 35. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ELFOGOTT SZOVJETKATONA MEGMOTOZÁSA

LONDON ÉS DÉLANGLIA A

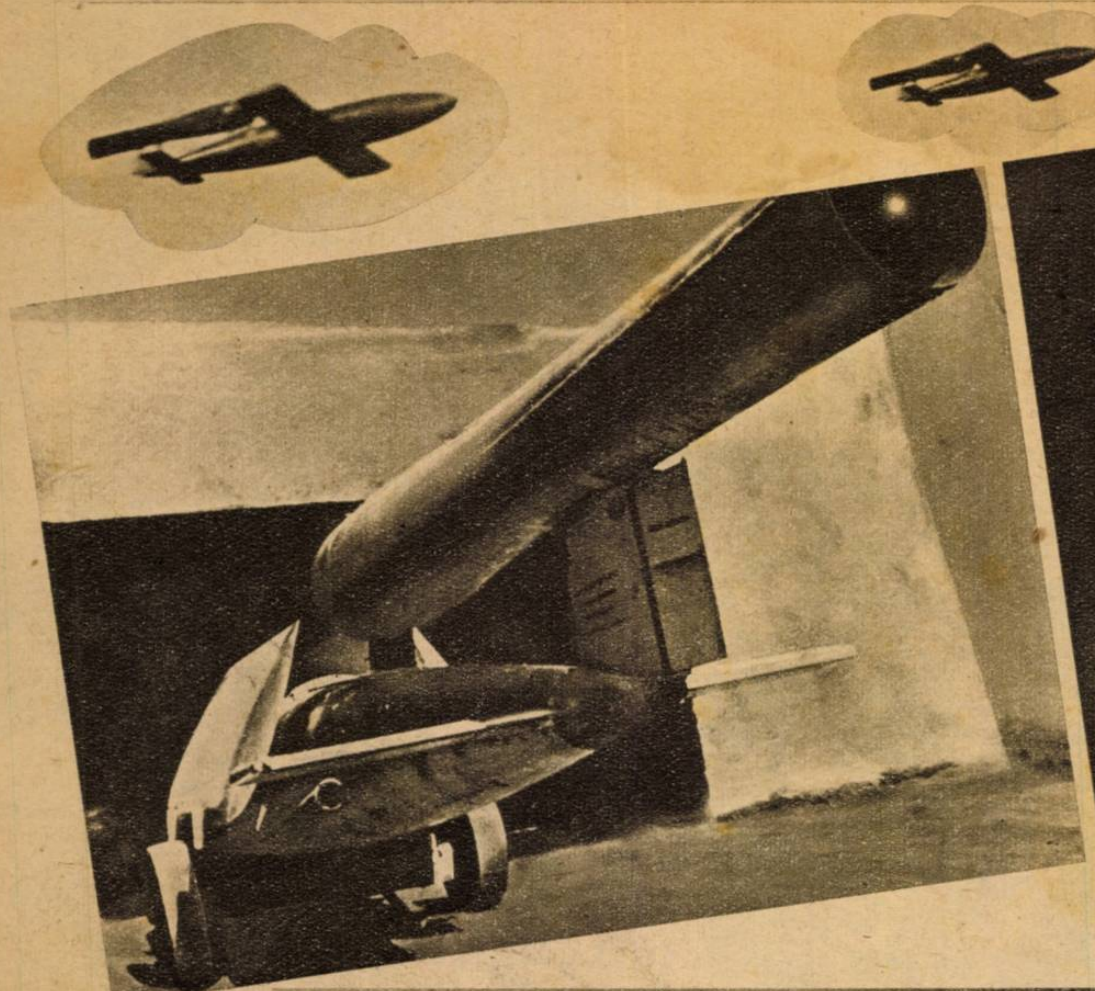

↑ KINYILIK A VASBETON KAPU, s a legnehezebb ellenséges bombák találata ellen is biztosan védett sziklabarlang mélyéből, valahol a La Manche partján, egymásután gördülnek elő kerekes talpaikon a rakéta-lövedékek... Az óriás test már tele van a különleges robbanóanyaggal!

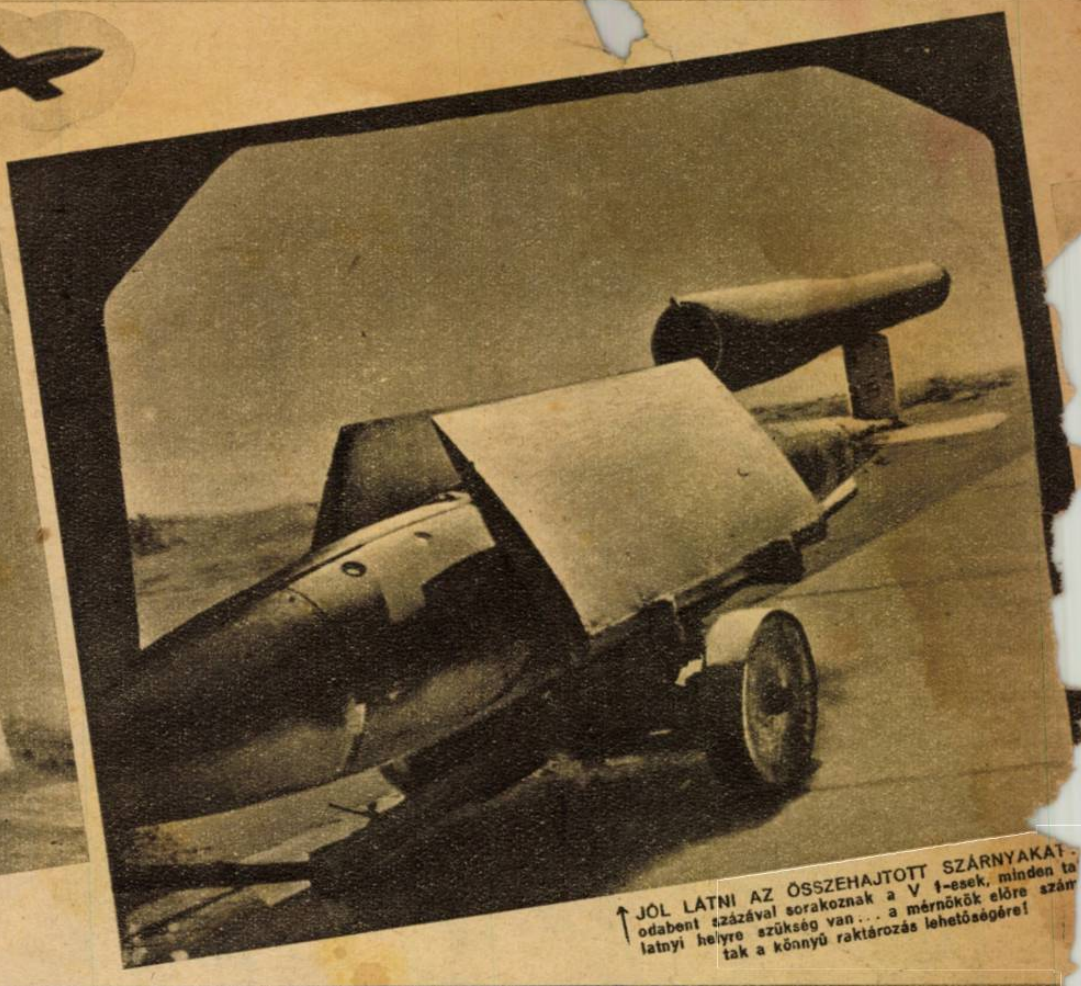

↑ JÓL LÁTNI AZ ÖSSZEHAJTOTT SZÁRNYAKAT... odabent százával sorakoznak a V 1-esek, minden talatnyi helyre szükség van... a mérnökök előre számtak a könnyű raktározás lehetőségére!

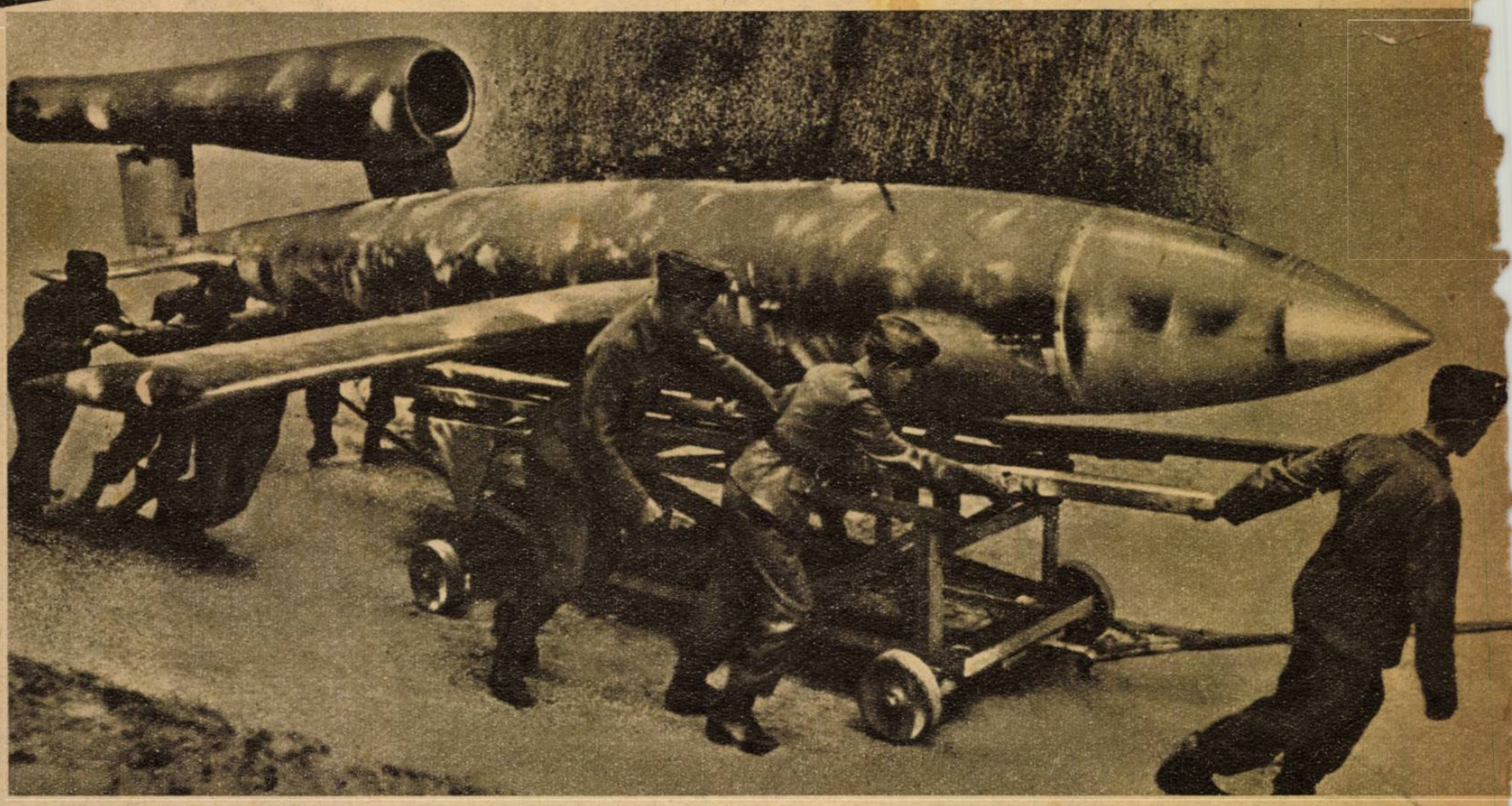

AVATATLAN SZEM nem láthatja a V 1-et, amelynek nemcsak hangáralt, de kilövő helyét is gondosan álcázták az ellenséges felderítés és a kémek elől!

GONDOSAN RUGÓZOTT A VONTATÓKOCSI, nehogy a rázkódástól az érzékeny műszereknek baja történjék! Az irányító gépezet, a kormányzó mechanizmus, amely a magasságot és gyorsaságot szabályozza, végtelenül finom, a könnyen elromolhatik ↓

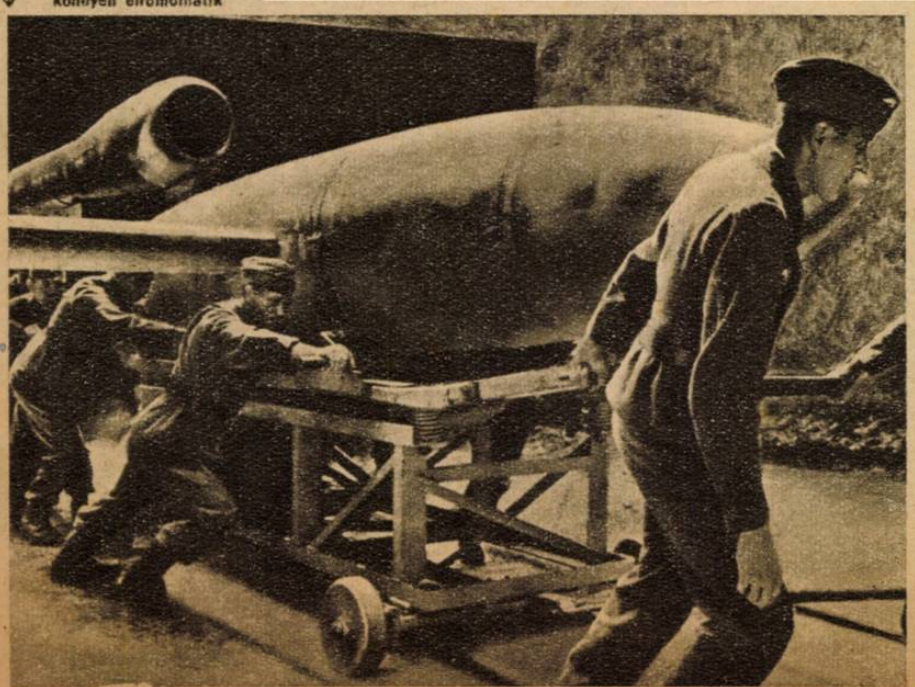

AZ ÚTNAK INDÍTÁS a német hadvezetőség jól megőrzött titka, arról nem készült soha felvétel! De a percről-percre nagyobb sebességgel száguldó szárnyasbomba letrepülése után 20 másodperccel már a fák koronája fölött zúg el, emelkedő röppályán, fokozódó gyorsasággal, s visszi a rémületet az ellenség városai felé...

V1 tüze alatt áll

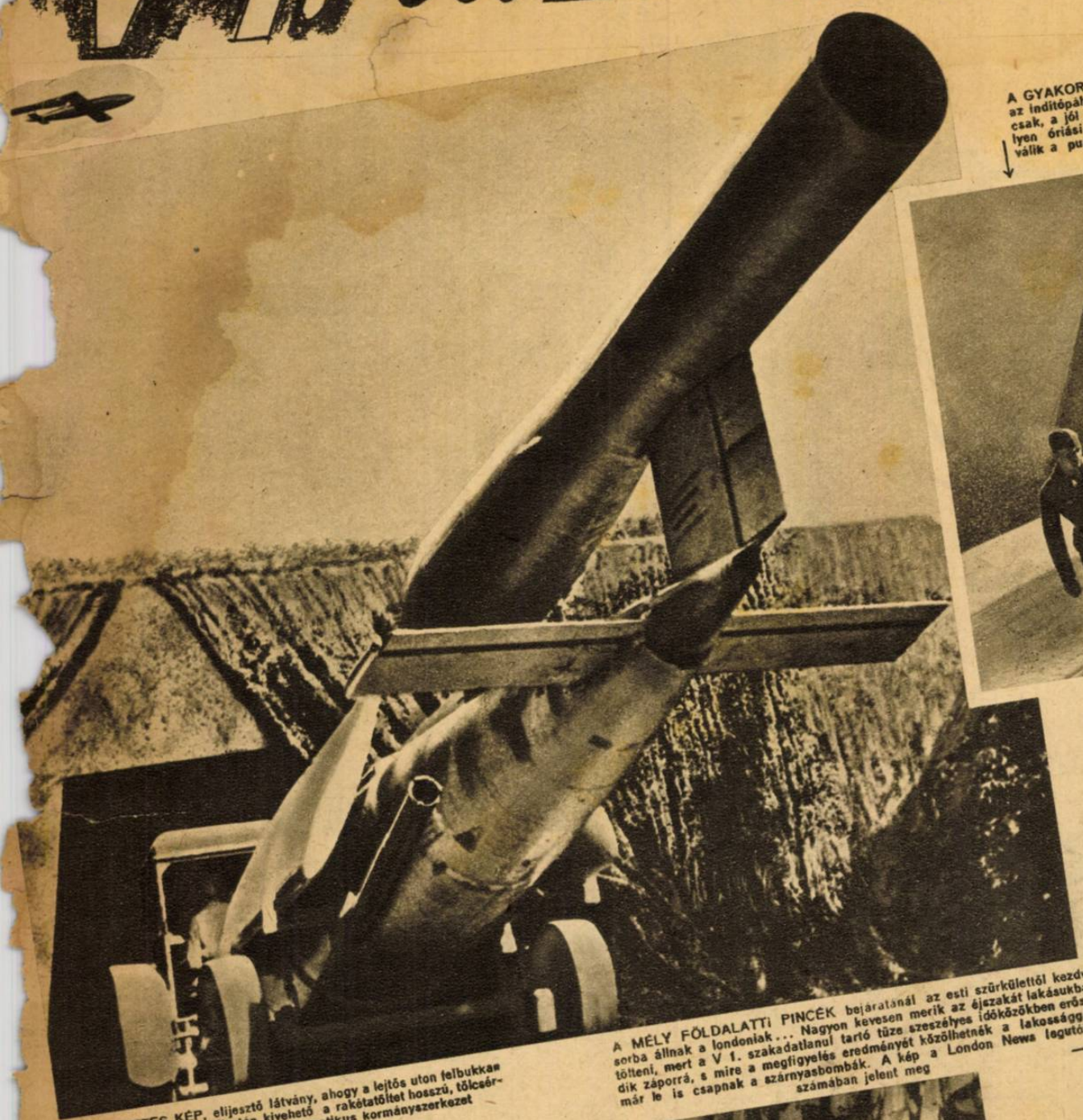

↑ FÉLELMETES KÉP, elijesztő látvány, ahogy a lejtős uton felbukkan a szárnyasbomba... Tisztán kivehető a rakétatöltet hosszú, tölcsérszerű acélburkolata és az automatikus kormányszerkezet

A GYAKORLOTT LEGÉNYSÉG másodpercek alatt az indítópályához vontatja a lövedéket.. Igy látszik csak, a jól megtermett férfiakhoz viszonyítva: milyen óriási a szárnyasbomba teste, s érthetővé válik a pusztulás is, amit London és Délanglia városaiban végez!

A MÉLY FÖLDALATTi PINCÉK bejáratánál az esti szürkülettől kezdve sorba állnak a londoniak... Nagyon kevesen merik az éjszakát lakásukban tölteni, mert a V 1. szakadatlanul tartó tüze szeszélyes időközökben erősödik záporrá, s mire a megfigyelés eredményét közölhetnék a lakossággal, már le is csapnak a szárnyasbombák. A kép a London News legutóbbi számában jelent meg →

AZ ANGOL ASSZONYOK, akik a lapokhoz küldött nyílt levelekben lelkesedtek a védtelen német anyák és európai gyermekek legyilkolásáért s ujjongva üdvözölték a városokra zúdított bombaszőnyegek pusztításának eredményét, most maguk is megtanulják: mit jelent a rettegés...

↑ VALAHOL DÉLANGLIÁBAN a szárnyasbombák elől leköltözött a sziklapincébe a munkáscsalád. A napfényre már alig mernek menni a szerencsétlenek, akik az esztelen terrortámadások megtorló következményeit viselni kénytelenek... Ezért az életért akartak szeptember 3-án békétüntetést rendezni a londoni Trafalgar Squaren az angol dolgozók!

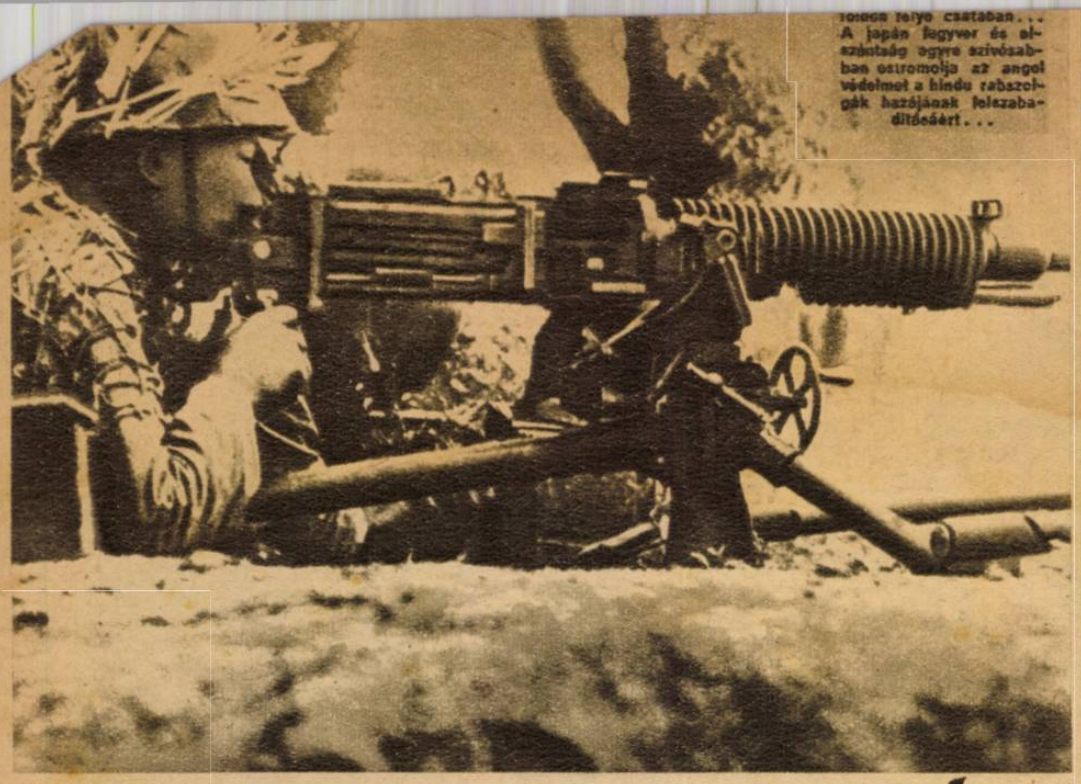

...tonos terjo csatában... A japán fegyver és elszántság ugyre szivósabban ostromolja az angol védelmet a hindu rabszolgák hazájának felszabadításáért...

Keleten gyűlik a Japán erő

(A MAGYAR FUTÁR RÁDIÓKÉPSOROZATA A CSENDES-ÓCEÁNI TÉRSÉGBEN FOLYÓ JAPÁN HARCI KÉSZÜLŐDÉSEKRŐL)

A HUNANI ARCVONALRA ↑ új csapatok érkeztek s a tartomány régebben meghódított fővárosában, Ansiangban rakodtak ki

← SZAKADATLAN GYAKORLATOKKAL múlik az idő a trópusi támaszpontokon... A japán katona a fáradalmakhoz és nagy feladatokhoz edzi magát s ha üt a döntés órája, méltó lesz Singapur és Honkong meghódítóihoz!

→ TELJES ERŐVEL DOLGOZIK a japán hadiipar, hogy elláthassa a hadsereg óriási szükségleteit... De gyűlik a tartaléklőszer az ázsiai kontinensen és a szigetvilág védőőrségeinek biztos raktáraiban, hogy ha csakugyan megindul a végső küzdelem, ne legyen fennakadás

A KINAI ARCVONALON Csaongkaisekat naponta érik új vereségek... Az ország legtermékenyebb tartományaiban már a Tenno lobogóját csattogtatja a szél s a szívós, de eredményes hadműveletekhez is futja a japán erőtartalékból!

A FELKELŐ NAP ORSZÁGÁBÓL kitogyhatatlan tömegben özönlik a Távolkelet fontos stratégiai pontjaira a kiképzett csapatok sora... Hajók futnak ki a szigetország kikötőiből és viszik a birodalomért győzni, vagy halni kész fériak százezreit! Az induló csapatok felett szemlét tart a vezérkar főnöke

HÉTRŐL HÉTRE

V

Egy király,

Bukarestben megint vásárt csapott a hűségre, tisztességre. Nem új, s nem is szokatlan dolog a román történelemben a szövetséges elárulása, e história mindenlapjára jut belőle legalább egy; királyok, államférfiak úgy éltek ezzel az eszközzel, ahogy Európában senki más és majdnem bizonyosra lehetett venni, hogy ebben a kegyetlen tűzvészben, ebben a nagy omlásban, nemzetek egymásra roppanásában, ami hatodik esztendeje folyik már, esedékes leszsismét egy újabb bukaresti szökés a zászló alól, amelyre pedig hangosabban senki se esküdött, mint azok, akik most dezertálni próbálnak alóla! Nem is lepett meg senkit Mihály király és környezetének elhatározása, legfeljebb azt az oktalanságot csodálja az emberiség, amivel ez az uralkodó és barátai a vörös medve torkába dugja saját fejét, s ugyanebbe a tépő fogakkal teli, lángot okádó szájba próbálja becsábitani maga után egész népét is. A szövetségi hűséget mindig furcsán értelmezték a Havasalföldön és Moldovában, s aki erről az egyéni elképzelésről képet akar nyerni, nem kell mást tennie, mint a bukaresti lapok megsárgult oldalait átböngészni.

A világ
nagy eseményeit
mutatja be
a
Magyar Futár

A kupecségnek,

még ha becsületre megyen is, vannak bizonyos határai, a román királyi klikk azonban, úgy látszik, végeladást akar rendezni, s nemcsak önmaga tisztességét, nemcsak saját országát szándékszik odaadni az első többet igérőnek, hanem más vagyonát is szeretné áruba bocsátani! Ezért jelentették ki semmisnek a bukaresti rádióban a bécsi döntést, ezért proklamáltak igényt Mihály királyék Északerdélyre is. Azt a földet szeretnék — legalább elméletben — megkaparintani, amelyről éppen a bukaresti királyi palota környékén nyüzsgölődő román politikusok tudták lelkük legmélyén igen jól, hogy semmi közük sincs hozzá, semmiféle jusst nem formálhatnak rá. A régi árulás zsoldját egy új árulásért bajos visszaszerezni, ha egyszer már jogos tulajdonosa birtokában van, aki még hozzá nem is vérző sebesült, nem is egy négyesztendős háború szenvedéseitől, becsületes küzdelmétől fáradt, félájult, mint amilyen akkor volt, amikor Mihály nagyapja az erdélyi földet megszerezte! Az árulók számításai nem mindig válnak be.

A legnagyobb
képes magyar hetilap a
Magyar Futár

Ez az óra most érkezett el Mihály és klikkje számára, mert amikor a becsület és tisztesség, a hűség és önfeláldozás, a végsőkig való kitartás és egy nagy gondolatért való halálos áldozat tisztító tüzében égnek a nemzetek, nincs sors, végzet, vak véletlen, amely megengedné, hogy hasznot húzhasson a népek és országok megpróbáltatásaiból, s véres koncokat ragadozzon a maga számára... Erdély felett a magyarság ezeréves történelmi tudata, joga, igazsága őrködik, s ezeken a mulhatatlan, örök elveken felül az a fegyver, amelyet tíz évszázadon keresztül soha nem mocskolt be árulás, amely mindig tisztán ragyogott, s mindig képes volt a maga igazát megvédelmezni!

Megszűnt

a belpolitika pártokra tagozott élete Magyarországon: a kormány rendelettel tiltotta be valamennyi párt működését, arra a veszedelemre hivatkozva, amely az országot fenyegeti, s amely kényszerítő parancsként harsogja elénk a fenntartás nélküli munka és egység történelmi követelését. Elhallgatott a lárma s a vakságban boldog emberek, akik nem merték bevallani önmaguk előtt se az egyszerű igazságot, hogy menekülni akarnak a felelősségtől és munkától, most már nem találnak játszóteret a nagy politikai térségeken. Az áradat szab törvényt és irányt, a megálláshoz emberfeletti erők volnának szükségesek. Sodródunk. Zajló események szűlik az eseményeket, s legyőzött az, aki megáll. Visszafelé már csak nézni lehet, de mozogni nem. Egy nagy és végzetes ok táncol tudatunkon, s zúg idegzetünk megfeszült húrjain: a háborús állapot, s a végső szükség tudata. A kormányzat intézkedése olyan helyzetet teremtett, amikor nincs már egyéb tennivalója senkinek, mint tudomásul venni a tényt, s oda állni a munka, vagy a fegyveres arcvonal frontján, megtenni tehetsége, ereje és képessége szerint a legtöbbet, amit Isten tennie adatott. Az ország megmentéséről van szó, s ennél nagyobb parancs, súlyosabb szükség el nem képzelhető... A felelősségből mindenki abban a mértékben osztozik, amilyen munkakört betölt, s a magyarság jövendője azon múlik, hogy a vezetők és vezetettek legjobb lelkiismeretük szerint valóban mindent elkövetnek-e e történelmi viharban az ország hajójának biztos kikötőbe való vezetéséért. Fegyelem, néma munka, összeszorított foggal való harc, — ennyi, amit tehetünk, de ezt meg kell tennünk, amíg egy csepp vér van az ereinkben, s amíg csontjainkról le nem apad a hús!

A sűrűsödő veszély,

amelyet naponta üvöltenek a fülünkbe a szirénák, egyre jobban felébreszti az emberben a bajtársiasság és összetartozás érzését, s a tudatot, hogy az egyén csak sodródó falevél, gyámoltalan és súlytalan semmi, ha magára marad a kegyetlen orkánban. Össze kell kapaszkodni kezeknek és szíveknek, kegyetlen világossággal rá kell döbbenni, hogy testvérek vagyunk, s az égből lezúduló pusztulás, a fellegek közül leselkedő halál nem ismeri a címet és rangot, nem tesz különbséget excellenciás úr, hallja kend, kerítés, amely elválaszt bennünket a kopott gúnyájúaktól, az ápolatlan körműektől és néha már a leggőgösebb elkülönülés ortodox hitvallói is kezdik sejteni: mennyire csak emberek, s mily kísértetiesen hasonlók azokhoz, akiket addig csak lágyan ringató autók üléséből néztek, s a sértődöttség egy fajtájával állapitották meg, hogy éppen olyan ábrázatuk van, mint az övék, s homlokukat azok is az ég felé emelik. Sűrűsödik a veszély, nincs már nap, hogy ne halljuk a szirénák bőgését, s bizonyos, hogy a pusztulás és fenyegetés hideg, sötét árnyéka még jobban fölénk borul ezután. Mire int bennünket ez az üvöltő hang, mit tanitanak a bombák tompa robbanásai, s az ágyúk harsány szava? Ugyanazt, amit a katona megtanul a fegyveres frontokon: a fegyelmet, az öntevékeny bátorságot, a higgadt és okos magatartást, az összes rendelkezések pontos betartását, mert ez az engedelmesség épségünket és életünket jelentheti. Azt, hogy ne várjunk segítséget az államtól, a közösségtől, hanem magunk is dolgozzunk, ugyanúgy, mint ahogy a katonának nem a hadtestparancsnok és a vezékari főnök ássa meg a lövészgödröt, hanem maga fekszik neki ásójával az anyaföldnek... Ne legyünk könnyelműek, s ne várjunk mindent felülről, magunkért és családunkért, biztonságunkért és életünkért tegyünk meg, amit tudunk magunk. Tapasztalatok vannak, amelyeket hasznosíthatunk, minden pusztulás ellen lehetséges a védekezés, de ennek egyetlen feltétele, hogy ne ernyedjünk el, ne siránkozzunk és ne ejtsük ölünkbe tehetetlenül a kezünket. A haláltól csak az menekül meg, aki csakugyan élni akar!

Világok távlatában,

milliós hadseregek összeroppanásának égig törő zajában, a vér tengerének szakadatlan hullámverésében, a halálsóhajok orkánná növésében vajjon mennyi ma egy férfi élete? Milyen tanulságot adhat a sorsukért szorongó milliónak egyetlen halott, amikor ifjú és erős százezrek teste dermed meg a csaták feldúlt mezején? Kifejezheti-e egyetlen katona egy egész nép lelkét, történelmi öntudatát, mindenre való elszántságát, s felmutathatja-e hűlő kezében a szivet, mely mindig nagy eszményekért dobogott, odatartva a világnak: íme, ítélj, emberiség, a gigászi próbák óráján, s a nemzeteknek a mérleg serpenyőjére való vetetésének percében ilyenek voltunk! Egy levél töredékeit olvassuk... Aki írta: halott már. Halott katona. Pilóta volt, — huszonhárom esztendős, hadnagy, s a mi házunkat, városainkat, nyugalmunkat, életünket védelmezte. Még csak megállott az élet kitárt kapujában, a küszöb előtt, álmai voltak, reményei, hite s biztosan gyakran gondolt arra, hogy boldognak lenni jó. Molnár László vadászpilóta hadnagy írta a levelet, s nem a nyilvánosságnak szánta: apjához küldte, aki maga is katona, öreg ezredes Sopronban, s valahányszor hallotta a rádióban a riasztást, magára öltve zubbonyát, kiállott az erkélyre, a csillagos ég alá, vagy a nyári fény sugárzásába, mert nem akart a pince biztonságában ülni, amíg egyetlen fia, büszkesége, nevének örököse, régi családjának utolsó sarja valahol a fellegek közt kergetőzik a halállal. Augusztus 7-én írta a levelet, amikor homlokán ott égett már a hősi halál végzetének láthatatlan jele, sőt üzente édesapjának: „Akkor lelkesedni, amikor a mi oldalunkon van a győzelem és a szerencse, nem kell ahhoz nagy művészet! A megpróbáltatások alatt, s a tizenkettedik órában kell minden erőnket összeszedni, s győzni, vagy meghalni. Nem ingadozni, hanem menni a választott úton akkor is, ha nehéz és küzdelmes, menni és eleget tenni az eskünek: a hazáért mindhalálig! A győzelem sohase jön áldozat nélkül, mindennek meg kell fizetni az árát. Ne szóljunk egy szót se most, hanem minden erőnkkel küzdjünk a végső győzelemig..." Síriratnak, egy férfi gyászbeszédének önmaga felett nem vetettek még papírra ezeknél tisztább, egyszerűbb, becsületesebb szavakat. Olvassuk a levelet, s torkunkat elszorítja a meghatottság és büszkeség. Ilyenek vagyunk: — igazi magyarok...

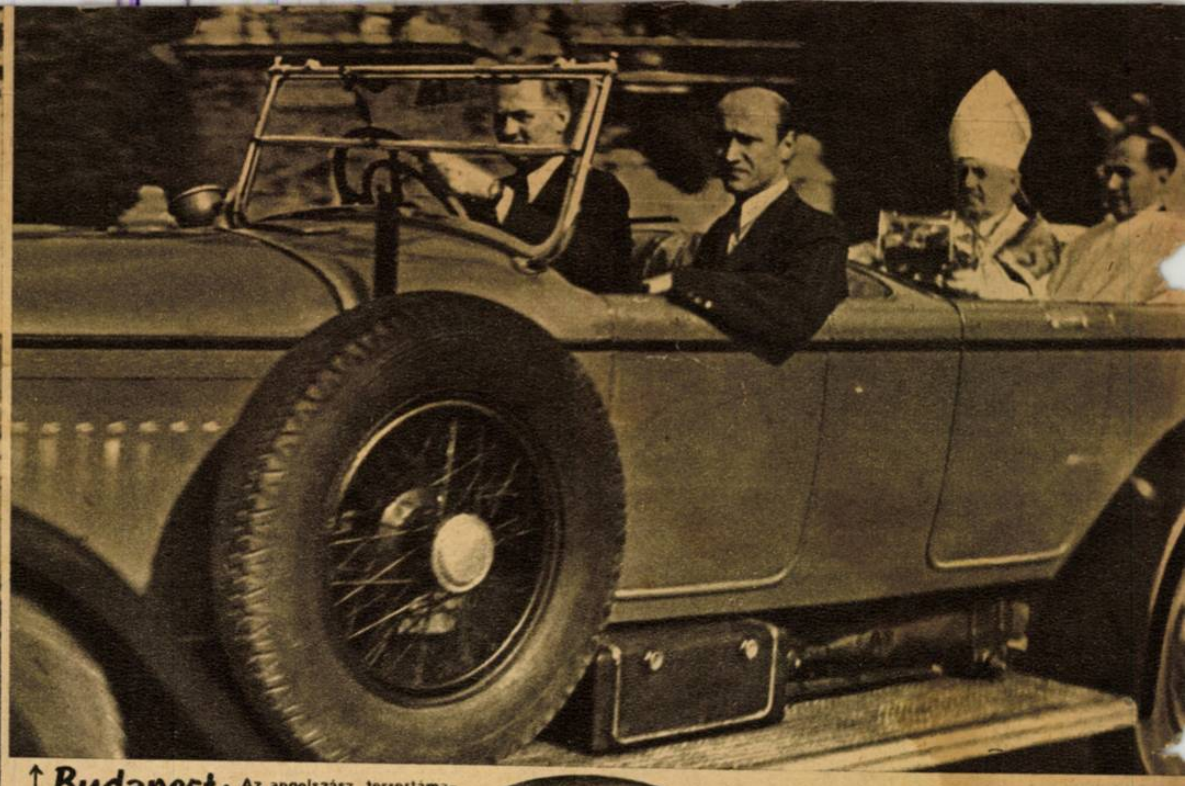

↑ **Budapest:** Az angolszász terrortámadás riadója megzavarta az idén a Szent Jobb kegyeletes ünnepélyét. Az árpádházi szent király ereklyéjét biztos helyre szállították a koronázó Nagyboldogasszony-templomból!

← **Páris:** A Sacré-Coeur templom a legutolsó angolszász bombázás után...

Székelyudvarhely: Dániel Áron dr.-t, a Sajtókamara főügyészét nevezték ki Udvarhely vármegye főispánjává

Bukarest: Mihály király kiáltványban jelentette be a rádióban, hogy Románia fegyverszünetet kért a szovjettől és a demokráciáktól s beszünteti a bolsevizmus elleni harcot...

London: AGYONBOMBÁZOTT AMERIKAI FŐPARANCSNOK. Mac Nair amerikai tábornok, a Normandiában küzdő 1. amerikai hadsereg főparancsnokát, a londoni Times jelentése szerint, saját bombázó gépei sebesítették halálra...

→ **Brüsszel:** A belga főváros egyik főútvonalának kirakatába tett kép jellemzően árulja el: hogy gondolkodik az ország népe a demokráciák európai vállalkozásáról, s mit tart az angolszász jelszavakról...

Neubrandenburg: Szülővárosa tüntető szeretettel fogadta Remer ezredest, a berlini őrszázlóalj parancsnokát, aki tudvalévően erélyes fellépésével és esküjéhez hű férfiassággal leszerelte a július 20-i silány puccskísérletet

↓ **Toulon:** A terrortámadás poklából megmentett sebesült. A véres, megroncsolt ember csodálkozik azon, hogy él...

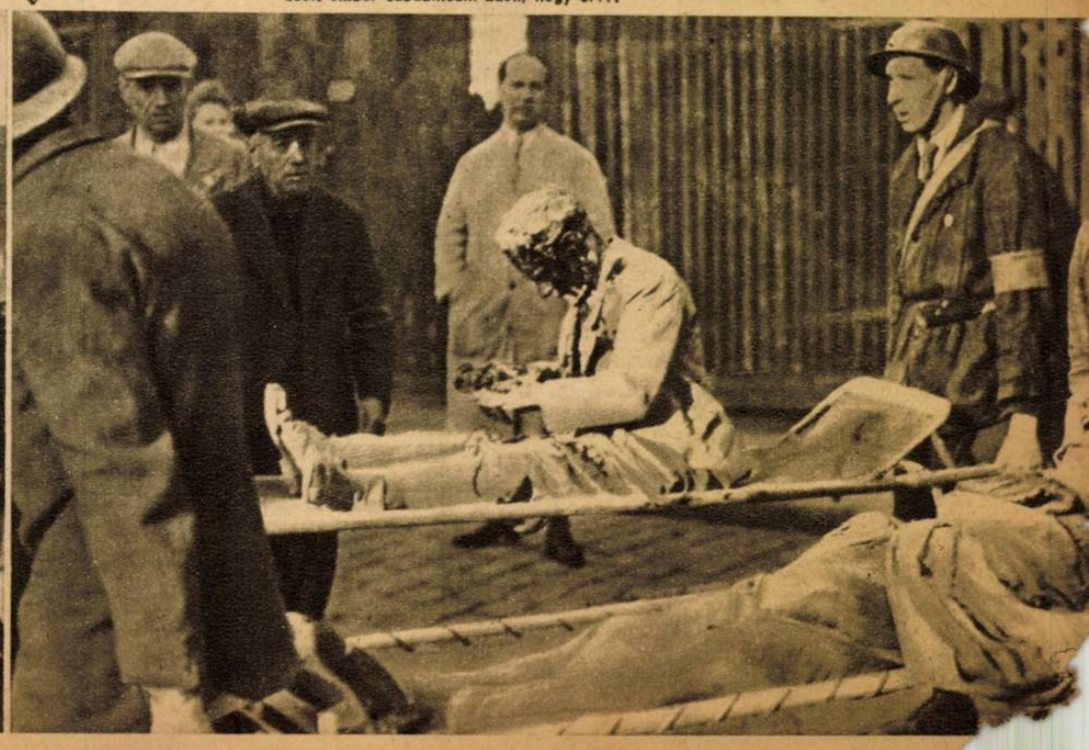

Helsinki: Az új finn kormány első ülése. Finnország történelmének és hősi harcának fontos okmánya ez a kép...

HIRADÓ

Marseille: A polgári közellátás már akadozik a szakadatlan bombatámadások miatt, a lakosság nem tudja élelmiszerjegyeit beváltani s a nélkülözéstől a német hadsereg menti meg az óriás város népét →

New-York: JÓ KATONA A RABLÓGYILKOS! Ez a kép elrémítő bizonyítéka az amerikai felkiismeretlenségnek! Az *American Weekly* 1944-es cikkének kezdő részéről készült ez a felvétel s a cikk azt bizonyítja, hogy az amerikai hadseregbe beosztott 50 000 fegyenc, a rablók, a revolveres utonállók és zsarolók magas kitüntetéseket hordozó katonák Európában, akiknek mintaképük Lovett, a hétszeres gyilkos, aki már az első világháborúban magas katonai kitüntetést kapott. Bizonyítja a cikk, hogy különösen jó repülők és ejtőernyősök a bűnözők ...

New-York: „GYŰLÖLD SZOMSZÉDODAT, MINT ÖNMAGADAT!" Ez a jelszava az *American Weekly* cikke szerint az európai harcterekre küldött börtöntölteléknek. Monk Eastman képe díszíti ezt az oldalt, aki mint hétszeres gyilkos, Clark Gable amerikai színésszel együtt repült Európába és 25 bombázás után, tölgyfalombos kitüntetést kapott. A gyilkos arca mindent elárul ilyen vadállatokat szabadítanak a börtönökből Európa becsületes, dolgozó lakosságára s nem is szégyellik Amerikában a gyilkosok nyilvános dicséretét ...

Science Finds Why Ex-Cons Make Good Soldiers

By DONALD A. LAIRD, PH.D., SC.D.

PAROLED convicts are becoming some of our best soldiers, and penologists are not at all surprised. The jail cell axiom of "Hate thy neighbor as thyself" has hit the jackpot and is paying off. In a world where hate is currently the chief medium of social exchange.

About 50,000 erstwhile gunmen, robbers, swindlers and racketeers, paroled from the nation's penal institutions, are in the armed forces. Hundreds of them have died in action. Hundreds more wear the Purple Heart, the Air Medal, Distinguished Flying Cross, Good Conduct Medal and other decorations won in the war.

New York State Parole Commissioner Sanford Bates, who has 2,000 of his "boys" in the armed forces and boasts that only 31 have given their superiors any reason for complaint, tells about some of their exploits, using fictitious names to protect them and their families.

Why do these "outlaws" of society deserve its protection when they get an opportunity to distinguish themselves in battle?

Psychology offers two sets of reasons for the amazing metamorphosis of criminals into war heroes.

It is well known that most lawbreakers [illegible] as the result of some inner degeneracy. They get that way, and in the process they frequently acquire a hatred against all society.

In a study of "Frustration and Aggression," a group of Yale scientists has shown that a criminal's life-long frustrations make him more inclined to violence and destructiveness.

Given a gun and the privilege of being as destructive as he wishes, he is in his glory.

Then, too, there is the fact that many convicts are not bad men at heart. Embarrassment and accident may be responsible for their criminal careers.

Men of this type may actually be redeemed by war service and return to civilian life as useful and law-abiding citizens.

In any case, they will come back—those who do not give their lives—knowing they will have a new chance. For the public records and post-mortem [illegible] of hundreds of men who have served their country.

Some of the typical cases cited by Commissioner Bates would seem to offer hope for [illegible] on the lines in that novel up there close to God, and I prayed."

One of the first paratroopers to set foot in Italy was Cpl. Irving E. [illegible], of New York City, who was a burglar at 19 and had a record of eight arrests and two convictions before he was paroled from Attica Prison in 1941 to become a worker in a defense plant.

In charge of a squad of six tough paratroopers, he led an attack on a Nazi observation post high up on a mountain, a rifle behind the Nazi lines. When the squad were alive, all wounded.

With 34 other infantrymen, Stanley [illegible], 22, a chronic swindler, of Rochester, N. Y., was trapped in a ledge during the terrible fighting at Kasserine Pass, between two machine gun emplacements. Knowing such a fall of grenades and vowed he'd break through.

When the 34 Americans crept back a little later, they found his lifeless body in the midst of carnage in one of the then dormant machine gun nests.

Driven to Violence by His Background of Frustrations, the Ex-Con Soldier Glories in His War Privilege of Being as Destructive as He Will, With the Enemy Instead of Society the Object of His Rage.

Wild Bill Lovett, With Seven Bumblebees on His Record, Won the D. S. C. in the Last War.

Monk Eastman, Former Underworld Terror, "Crashed Out" of a Field Hospital and Rejoined His Outfit—in His Nightshirt.

Amsterdam: Letették az esküt a hollandi fegyveres SS önkéntesei, akik tömegesen jelentkeztek a bolsevizmus és a plutokráciák elleni harcra

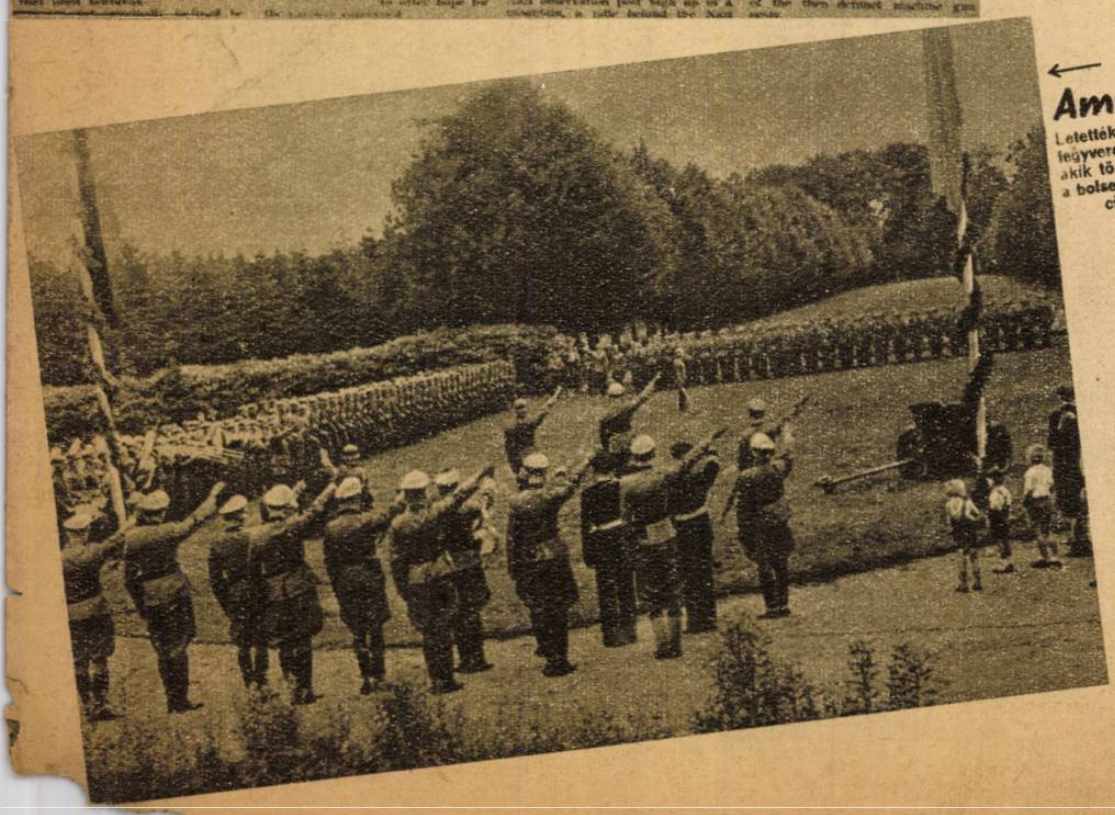

Holland tengerpart: Bolgár katonai küldöttség érkezett Stanoff ezredes vezetésével a német vezérkar meghívására a hollandiai partvidék erődítéseinek tanulmányozására

A ROHAMÁGYÚ A HARCBAN ÁLLÓ BAJTÁRSAK SEGÍTSÉGÉRE SIET

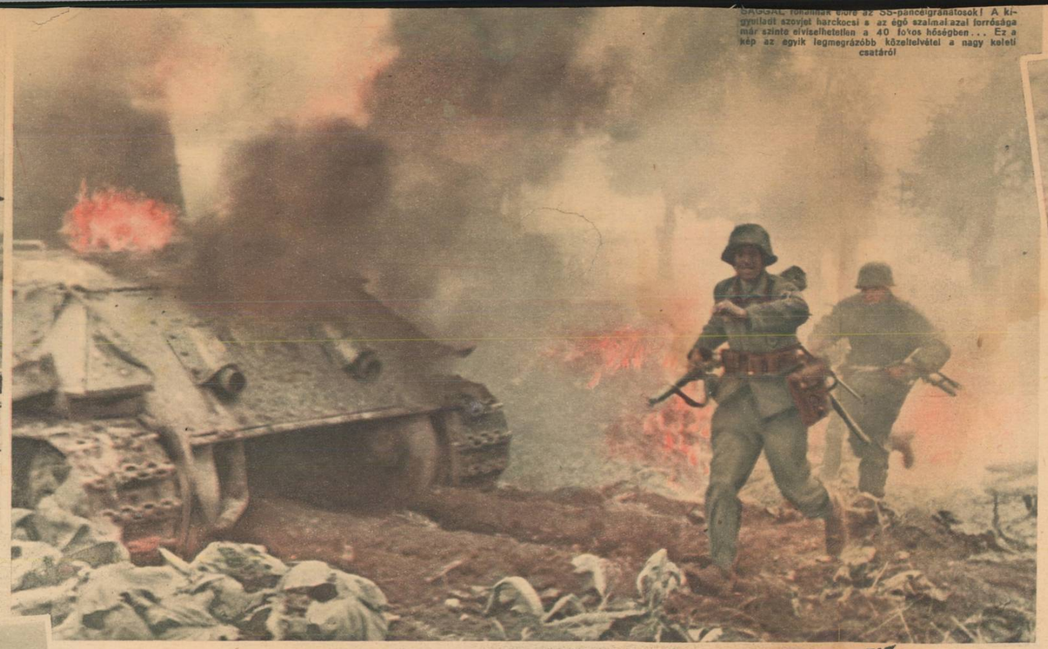

Szovjet páncélosok! A kigyulladt szovjet harckocsi s az égő szalmakazal forrósága már szinte elviselhetetlen a 40 fokos hőségben... Ez a kép az egyik legmegrázóbb közelvételei a nagy keleti csatáról

FOGLYOK ELÖRE!... Harc közben gyűjtik az ellogott bolsevistákat

ELLENSÉG, VAGY JÓBARÁT? Az előnyomulási térségben minden civilt gondosan megmotoznak

SORSHÁBORÚ a Szovjet ellen!

TÖLGYFALOMBOS FIATAL SS-parancsnok vezeti a csatát s az első vonalban hallgatja meg az első, de tovább harcoló századparancsnokának jelentését...

ÉG A FALU, ÉG A HÁZ!... →

A nyár utóljának kegyetlen hőségében az arcvonal északi szárnyától a Fekete-tengerig tombol az Európáért folyó harc... A bolsevizmus számolatlan vörös hadosztályai újból és újból támadásra lendülnek, hogy megtörjék a nacionalista nemzetek elszánt akaratát, acélos ellenállását, de az egeket csapkodó lánggal vívott csata csak újabb kegyetlen veszteségeket és a végső döntéshez semmivel közelebb nem vivő területnyeréseket eredményez. A hatodik esztendeje helytálló német hadsereg most is rendületlenül védi az európai földet, s az éjjel-nappal hullámzó küzdelemben a végső győzelem biztos tudatával tart ki... A rigai öböltől a Szeret vízéig egyetlen akarat lendíti támadásra, vagy ösztönzi kitartásra a fértit!

↑ SZÉTLÖTT PÁNCÉLOSOK választják el egymástól a harcosokat, ilyen a csatatér kilométerek hosszában

TÜZ AZ ELLENSÉGRE! A falusi házak között dühöng a közelharc s mire véget ér, elhamvadnak az otthonok...

JÓ BAJTÁRSAK MEGOSZTOTT ITALA. A tűző nap és a csata tüze, füstje kiszárítja a torkot. Valóságos megváltás a gyötrő szomjúság csillapítása...

HARCKOCSIK TEMETŐJÉBEN. Közelharcban pusztították el a hős német katonák ezt a három szovjet tankot...

... ÉS MÁR ÚJ ELLENSÉGES HARCKOCSIK KÖZELEDNEK!... A gigászi küzdelem tombol szakadatlanul, éjjel és nappal...

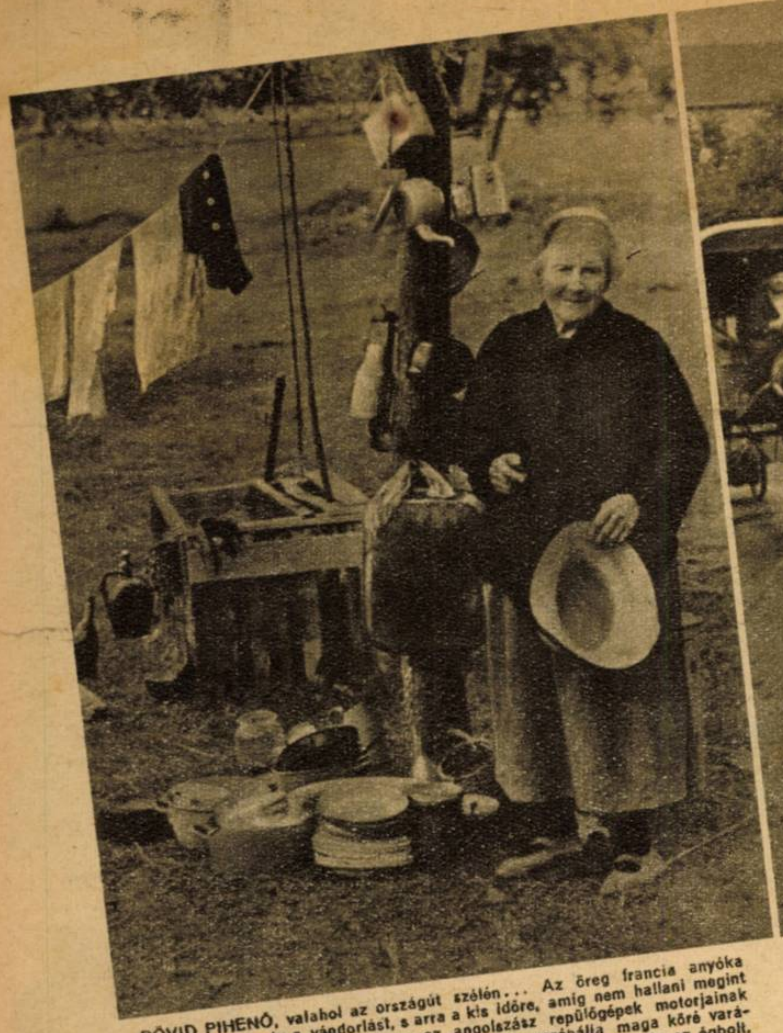

RÖVID PIHENŐ, valahol az országút szélén... Az öreg francia anyóka nehezen birja már a vándorlást, s arra a kis időre, amig nem hallani megint az ágyúk közeledő dörgését, vagy az angolszász repülőgépek motorjainak zúgását, az árnyékot vető későnyári fa alatt megpróbálja maga köré varázsolni az otthon illuzióját. A ház fala a messziség, mennyezete az égbolt, s benne a reménytelenség a lakótárs...

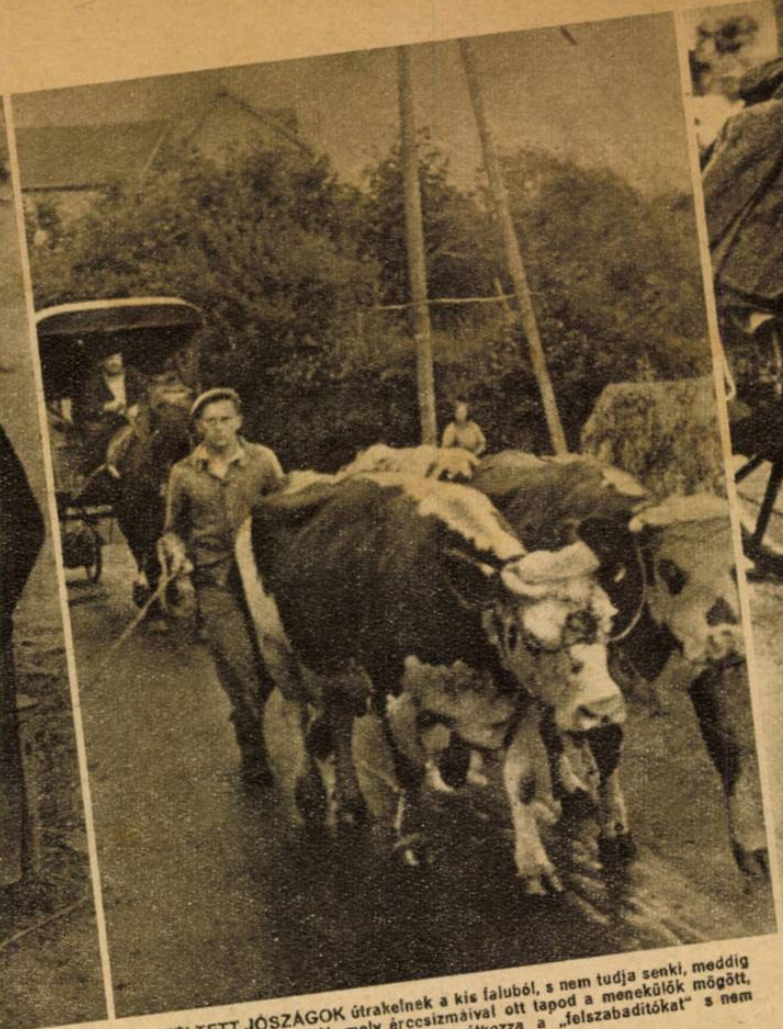

A FELTETT JÓSZÁGOK útrakelnek a kis faluból, s nem tudja senki, meddig kell futni a háború elől, mely érccsizmáival ott tapod a menekülők mögött, minden borzalmával. A francia nép átkozza a „felszabaditókat" s nem felejti el a szenvedést!

A GYERMEK JÁTSZANI AKAR... Nem is tudja felfogni, mi történik körülötte, csak az ismeretlennek örül, a hosszú útnak: — katonásdit játszik a sisakkal, a kulaccsal és kis kerékpárral. De a szülők, akik a szomorú batyuval felpupozott kocsit huzzák, könnytől fátyolos tekintettel néznek vissza a távolodó otthonra, amelyre a biztos pusztulás vár...

Százezrek az országúton!

A MAGYAR FUTÁR LEGÚJABB KÉPSOROZATA A FRANCIA-ORSZÁGI CSATATEREK VIDÉKÉRŐL MENEKÜLŐ LAKOSSÁGÁRÓL

↑ EGY ERDŐ SZÉLÉN rövid pihenőt tart a szomorú karaván. Megetetik a gyermekeket, kibontják a csomagokat, a észreveszik, hogy a gyors készülődésben éppen az maradt otthon, amit legszivesebben elvittek volna. A szekér oldalán vékony ágra tüzve a háromszinü francia zászlót kapkodja a szél... Akik menekülnek: — hazafiak...

SZÉTBOMBÁZOTT VÁROSOK, üszökben feketéllő falvak között döcög a kétkerekü kordé a kis család tagjaival és megmentett értékeivel. A biztonsági szolgálat légionistái sisakban, karszalaggal igazitják útba az idegen tájon vándorlókat ↓

KI MERRE MENT? A deszkakerítésen hevenyében papirszeletekre vetett üzenetek adják tudtul ismerősnek, jóbarátnak, hogy egy-egy család, klüzve a békés hajlékból, melyik világtáj felé indult, a menekülők szomorú útján ↑

NÉGY-ÖT CSALÁD kapaszkodik fel a teherautó pótkocsijára, mely elé nehéz, hidegvérü lovakat fognak... A házak üresek már, senki se int búcsút a távozóknak, akik a hontalanság felé indulnak el... ↓

Súlyos harcok FRANCIA földön

← NEHÉZ ROHAMLÖVEG
fedezi a páncélgránátosok előnyomulását egy fontos stratégiai pont visszafoglalására

A FRANCIAORSZÁGI ARCVONAL déli szakaszán hősiesen küzdő csapatokat meglátogatta Von Kluge vezértábornagy, a nyugati front főparancsnoka. Személyesen adott utasításokat a harc taktikájára s intézkedései nemsokára érezteti hatásukat →

KIFÜSTÖLT GÉPPUSKAFÉSZEKBŐL egyetlen angol katona menekült meg, akit a géppisztolyos ejtőernyős vadászok magukkal visznek a rajtaütés becses zsákmányaként ↓

A LEGKÖZELEBBI FEDEZÉKIG!
A német gránátos szökkelve közelíti meg a betéve szkelt amerikaiakat... Fütyülnek a puskagolyók, robbannak az aknák, de a harcos elszántan tör előre! Tudja, hogy a szétszórtan támadó bajtársak ugyanezt teszik s igyekszik minél kisebb célt mutatni az ellenségnek ↑

A TÁBORI KÓRHÁZ néhány kilométernyire van az első vonalaktól s a könnyű sebesültek, akik gránátszilánktól, vagy bombák repeszdarabjaitól szenvedtek sérülést, itt pihenik ki először a harc fáradalmait, itt kapnak gondos kötést s várják, hogy a szállító autók messze az arcvonal mögé vigyék ↓

↑ KIHALLGATJÁK az elfogott amerikaiakat egy SS hadosztály-parancsnokságon. A tölgytalombos Harmel főcsoportvezető kérdezi ki az idegen katonákat, akik a kemény csatában szerzett tapasztalatoktól megilletődve vigyázzban állnak a német parancsnok előtt

ROVID PIHENŐRE DŐLNEK a gránátosok a harc szünetében, Touques partján, ahol a német tüzérség megállította a támadó angol kötelékeket. A bizakodó jókedv nem hagyta el a katonákat a súlyos harcok közben se!

ÖTVENNÉGY ÉVES Student vezérezredes, a német ejtőernyős vadászok főparancsnoka. Ő szervezte meg a német haderő egyik legtöbb dicsőséget aratott fegyvernemét, amely annakidején Kréta szigetét is elfoglalta. Az első világháború alatt egy vadászcsoport parancsnoka volt Student tábornok

A NYUGATI ARCVONALON nehéz harcokat vívó német légierő parancsnoka, Sperle tábornagy, a déli szakaszon szükségessé vált rendszabályokról tanácskozik Lyonban

KARDOS TÖLGYFALOMBBAL tüntette ki Hitler Hackl őrnagyot, egy vadászezred parancsnokát, aki 150 angol és amerikai gépet lőtt le, köztük 19 négymotoros bombázót. Az inváziós arcvonalon küzd, ahol már két fejsebet is kapott, de gépét és támadó ezredét mindig hazavezette!

HADIJELENTÉSEK,

Egyesek és egész nemzetek igazi értéke csak a végveszély óráiban derül ki. Amikor árvíz nyaldossa a gátak koronáit, amikor lángokban áll a tető, amikor fergeteges pergőtüzek és bombazáporok tölcsérmezőin át páncélos csataszörnyek acélhengerein rohamozik a halál, akkor látszik meg igazán, hogy ki a legény a gáton, hogy melyik nemzet érdemli meg az életet. Aki ilyenkor csak a menekülésre gondol, megérdemli, hogy az ár elöntse birtokát, a tűzvész elpusztítsa házát, a nemzet pedig, mely eldobja fegyverét, megérdemli, hogy megszünjön nemzetnek. Jaj annak a nemzetnek, amely a nagy próbatétel óráiban megijedt, gyáva vezetőkre hallgat a lélekben erősek, a szívben bátrák helyett, és jaj, százszorosan jaj annak a nemzetnek, amely követendő példát keres és talál fejvesztett, gyáva vezetőkre hallgató népek cselekvésében. Ezt az általános tanulságot levonhattuk Badoglió árulásából és levonhatjuk most Mihály román király és Statonescu tábornok árulásából is. Délmoldován végig pusztíthat most a Szovjet. Románok százezreire vár a rögtönítélő halál, az elhurcolás vagy a szovjetérdekért való vérontás kényszere. Bukarestben, Délerdélyben és a Havasalföldön áruló románok vére folyik. Mindez azért, mert királya és környezete, félreállított vagy megvesztegetett politikusok és katonák szövetkezete megadta a jelt a gyáva menekülésre.

A keleti arcvonal

legdélibb szakaszára a román árulás természetesen katonai szempontból is kihatott, hiszen az árulás óráiban elkeseredett harcok tomboltak a Dnyeszteren át nyugati, Jassytól két oldalt pedig déli irányban támadó vörös hadseregek és a német-román védő hadosztályok között. Naponta százával pusztultak már el az orosz harckocsik, ezrével és ezrével estek el a rohamozó vörös lövészek, amikor a királyi kiáltvány hatására egész román seregtestek letették a fegyvert és evvel kapukat tártak a hűen tovább harcoló román és az eddigi szövetséges német hadosztályok oldalába. Teljes összeomlás fenyegette a beszarábiai és moldvai arcvonalat, szabad lehetett volna az út a Balkán és Ploesti felé. A válság nem is múlt még el, de a folyamatba tett német ellenintézkedések az arcvonalon és a mögöttes román területeken, valamint a küzdő német és a velük továbbharcoló román kötelékeknek a Duna torkolatvidéke, a Pruth és Szereth alsó folyása, valamint a Kárpátok szorosainak előtere felé irányuló elszakadó mozdulataik során védelemben és ellentámadásokban elért helyi sikerei, — sok harckocsi szétlövése, ellenséges támadások szétverése —, a válság teljes leküzdésének biztató előjelei.

A vörös hadvezetőség egyébként a Kárpátok és a Pejpusz tó közötti 1500 km. hosszú arcvonalon aug. 19. és 25. között számtalan helyi támadást és több, nagy erőkkel végrehajtott áttörést rendelt el, valóságos sikereket azonban seholsem ért el. A Kárpátok és a Visztula között számos helyi támadás omlott össze, de meghiusultak a széles arcvonalon végrehajtott támadások is. Csak Dembicánál ért el a Szovjet némi térnyerést. A baranovi hídfőből megindított nagy szovjetáttörési kísérlet 23 napos csatában 2 vörös páncélos hadtest, 2 gépesített hadtest és 12 lövész hadosztály felmorzsolásával végződött. Az erélyesen ellentámadó németek 434 harckocsit és 634 löveget pusztítottak el vagy zsákmányoltak. Lublintól nyugatra és Varhától délkeletre ugyancsak összeomlottak a bolsevisták összes nagy támadásai. Varsótól északkeletre, a Bug és a Narev közt hatalmas anyag és embertömegek bevetésével megindult nagy szovjetrohamok csak a német állások mélységéig jutottak helyenként előre, itt azután nagy veszteségek mellett összeomlottak. Hasonló sors érte a Memel mindkét oldalán a porosz határ felé áttörni akaró vörösöket Vilkoviskennél, Schahennél és Roseinennél. A Riga felé délről támadó bolsevista hadsereg-

TÁBORNOK ÉS ŐRMESTER... Az első vonalból irányítják az inváziós front német vezérei csapataik hősies küzdelmét! A lövészárok pereme fölött feszült figyelemmel kémlelli az ellenség mozdulatait a hadtest-parancsnok és az altiszt...

NÉGYMILLIÓ KILOMÉTERT REPÜLT postaszállító-gépén a birodalomból az arcvonalakra a hazai postával és a tábori lapok jó hírével vissza a szeretteikért aggódó német anyákhoz, feleségekhez két év alatt egy pilóta... Napi 10—12 órát töltött levegőben, sokszor ellenséges tűzben, de a posta postaszám megérkezett...

A NÉMET HEGYI VADÁSZOK hősi ellenállásáról sűrűn emlékeznek meg a hadijelentések. Parancsnokuk, a kardos és tölgyfalombos lovagkeresztet viselő Rendulic vezérezredes példaadó módon jár köztük, a legsúlyosabb küzdelmekben is, mindig ott, ahol a veszedelem legnagyobb!

A FEKETE-TENGEREN, Konstanza előtt, német harci gépek megtámadtak és lelőttek két amerikai négymotoros bombázót, amelyek egy szétszórt kötelékből menekülni próbáltak. A tenger vizén égigérő lánggal lobognak a roncsok!

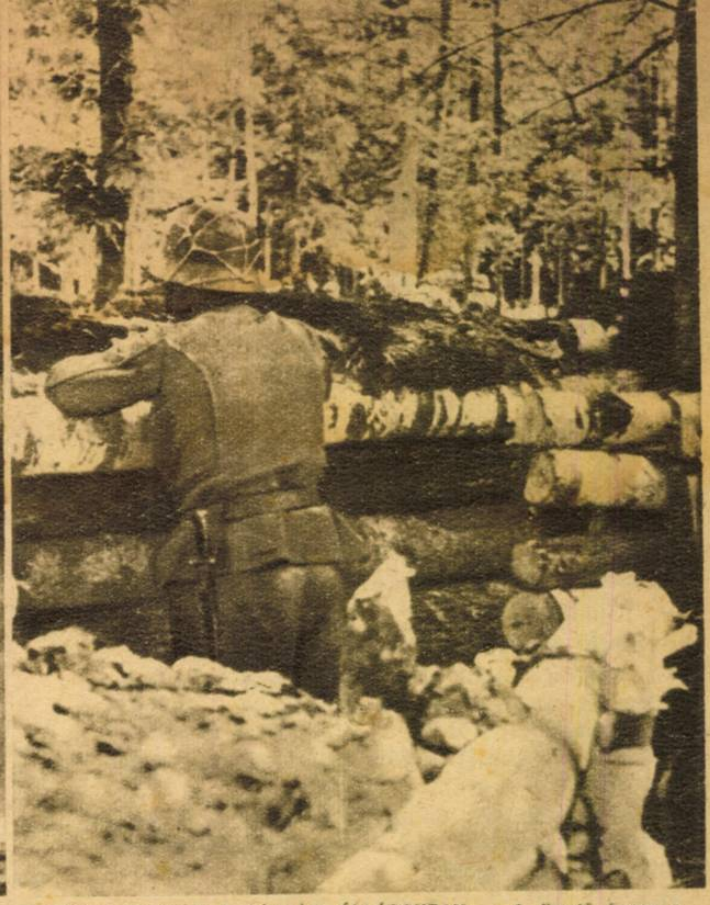

MAGYAR HONVÉD A KÁRPÁTI ÁLLÁSOKBAN... A figyelő őrszem a keleti lejtők előtt álló bolsevisták minden mozdulatára vigyáz: bajtársai és a magyar föld biztonságát őrzi!

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

nek sikerült ugyan Tuhumon át az öbölig előnyomulnia és evvel az északabbra küzdő német seregtestek szárazföldi összeköttetését ideiglenesen elvágnia, a német haditengerészet által kitünően támogatott ellentámadás azonban megsemmisítő vereséget mért a vörös seregekre. A Rigától északra Modonon át támadó orosz hadsereg mélyebb betörést ért el, német ellentámadás nyomása alatt azonban ismét kelet felé hátrálnia kellett. A pszkovi orosz erőcsoport 10 hadosztállyal és erős páncélos kötelékekkel áttörtést kísérelt meg nyugat felé Valkonon át, ez azonban véresen összeomlott. Több más hadosztály északi irányban Dorpat felé támadt. A támadás SS-csapatok ellenállásába ütközött.

Ha a román árulás nem következik be, az egész keleti arcvonalról összefoglalóan teljes elhárító sikert jelenthetnénk, miután a finnek is mindenütt visszaverték a vörösök helyi támadásait.

A német légi erő a harcok gyujtópontjain kiváló eredményekkel támogatta földi bajtársait, amellett még sok száz orosz repülőt lőtt le.

Északfranciaországban

Montgomery hadseregeinek arcvonala fokozatosan északkeleti irányban mindenütt a Szajna folyóhoz felkanyarodott. A normandiai hídfővel szemben bevetett német hadosztályok az Argentantól északra — Falaise és Trun területén — létesített katlanból való sikeres áttörés és az őket körülzáró brit és amerikai csapatok zömének megsemmisítése után, szívós ellenállások és számos ellenlökés védelme alatt az Alsó-Szajnánál szűkebb hídfőre vonultak vissza. A Páris és a Szajna torkolata között Mantesnél létesített angolszász hídfőállást legnagyobb részében ellentámadással felszámolták. Állandóan fokozódó amerikai nyomás elől az innen délre harcoló német biztosító erők Párisra, a Szajna Páristól délkeletre fekvő szakasza mögé, valamint a Yone mögé hátráltak. Az őket nyomon követő amerikai páncélos és gépesített erők több sikertelen kísérlet után Corbeil és Montereau között átlépték a Szajnát és szélesebb hídfőt létesítettek. Augusztus 24-ike óta Páris nyugati szegélyén, majd a déli városrészekben heves utcai harcok tombolnak nemcsak a nagy erőkkel támadó angolszászok, de nagyszámú francia terrorista kötelékekkel szemben is. Az elkeseredett harcokban eddig 50 amerikai páncélos pusztult el, a Páris belterületén felbukkant terroristákkal vívott torlaszharcok következtében pedig Páris pusztul és lakossága súlyos veszteségeket szenved. De Gaule Normandiában romokon át jutott Párisig és lángokban álló fővárosba készül bevonulni.

A délfranciaországi hadszíntéren

Toulonban és Marseilleben elkeseredett utcai harcok folynak. A német védelem — úgy látszik — feladta Délfranciaországot. A touloni és marseillei ellenállás csak lekötő célzatú. A német zöm a Rhone völgyében és attól kétoldalt Lyon felé vonul vissza. Amerikai gyorskötelékekkel, amelyek ezt meg akarják akadályozni, heves harcok vannak folyamatban. Az egész hadműveleti területen nagy méreteket öltött a terroristákkal folytatott harc.

A légi háború eseményei közül

ki kell emelnünk azt a tényt, hogy az elmúlt héten az angolszászok — a harctereken való közvetlen beavatkozás mellett — főként dél felől Magyarország légi terén át Bécs, Szlovákia, a Cseh-morva protektorátus és Szilézia ellen intéztek számos támadást. Közben Szegedet és Miskolcot is érte terrortámadás. Az angolszászok e támadásaik és a harcterek felett 333 repülőgépet veszítettek, ezekből 62 magyar és német légvédelmi erők működése következtében a magyar légtérben pusztult el.

Az angolszászoknak az a reménye, hogy északfranciaországi előnyomulásuk csökkenti majd a szárnyasbombák mennyiségét, nem vált be, sőt a németek még fokozhatták is a Londonra zúduló szárnyasbombák napi átlagát.

Az olaszországi arcvonal

adriai szakaszán angolok és lengyelek óriási veszteségek árán több napos ide-oda hullámzó harcban néhány magaslati állást elfoglaltak ugyan, a támdás további folytatásától azonban lemondtak. Azóta az angolszászok itt és az Arno szakaszon csak eredménytelen helyi vállalkozásokkal kísérleteztek.

Az angolszász haditengerészetre

német búvárnaszádok, biztosító járművek, a haditengerészet új harceszközei, valamint partvédő ütegek érzékeny csapásokat mértek. Elsüllyesztettek: 16 hadihajót, és pedig: 1 kísérő repülőgéphordozót, 1 cirkálót, 4 rombolót, 4 gyorsnaszádot, 2 búvárnaszádot, 3 őrhajót és 1 ágyúnaszádot, ezenfelül 7 kereskedelmi hajót 40.000 tonnával. Megrongáltak vagy lángba borítottak 21 hadihajót, köztük 1 csatahajót, 1 cirkálót, 6 rombolót, 1 korvetet, 3 torpedónaszádot, 8 gyorsnaszádot és 1 közelebbről meg nem jelölt nagyobb hadihajót. Elfoglaltak vagy megsemmisítettek 142 parti naszádot és vitorlást. Német részről csak négy biztosító jármű veszett el. A mérleg tehát ismét nagyon kedvező.

v. Z. E.

NÉMET VADÁSZHADOSZTÁLY vonul fel a keleti Kárpátok hágóinak biztosítására. Most már ezekben az állásokban is szilárd a védelem: hű és erős kezek fogják a fegyvert az őszi ormokon!

TÁMADÁSRA INDUL a német búvárnaszád az Északi-tengeren, ahol az utóbbi héten ismét megélénkült a tengeralattjáró flotta tevékenysége s a fellángolt harcnak az angol hajóhad több nagy egysége áldozatul esett!

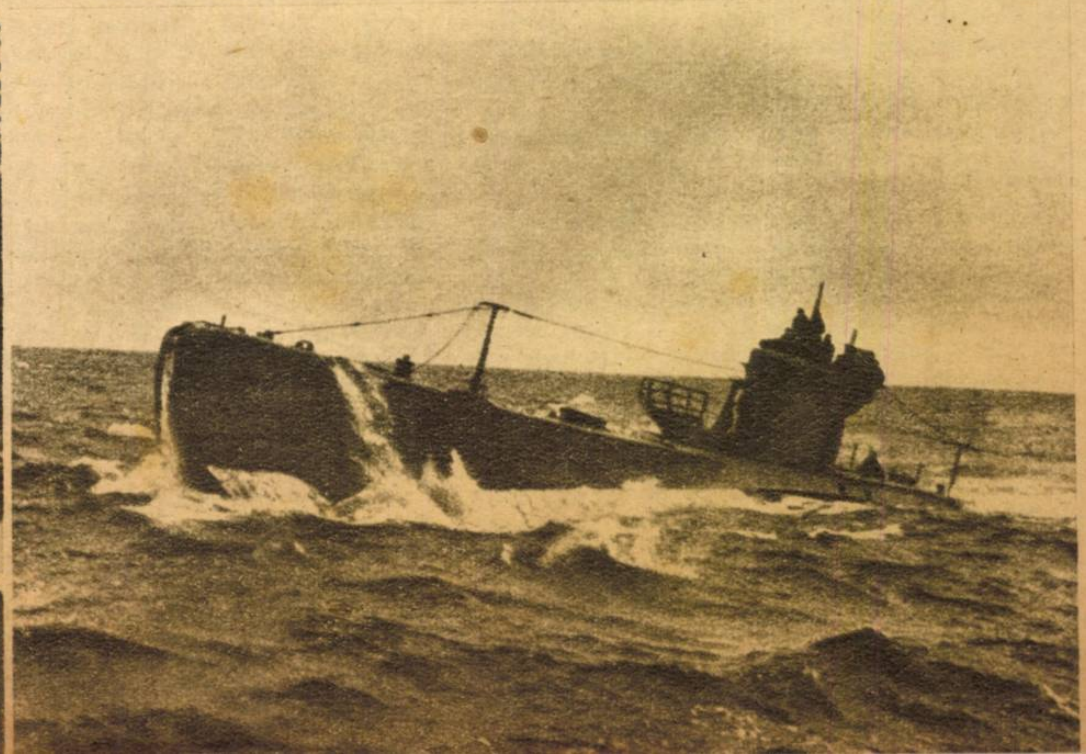

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(106.)

— A pénz nem számít, — legyintett Juda. — Nem olcsó portéka kell nekünk, hanem príma áru.

— Príma?

A kövér felvonta szemöldökét s hozzátette:

— Lehetne vitatkozni affölött, hogy mennyire príma emberek, akik hajlandók eladni magukat. Csak az árban van a differencia, kérem, mondjuk köztem és azok között. Többet ők sem tudnak csinálni, mint én...

— De másként csinálják — szakította félbe. — Hagyjuk ezt, mondtam már, nem vitatkozni akarok. Nevekre van szükségem.

Mendel fia elrongyolódott szélű jegyzőkönyvecskét húzott elő s nagy homlokráncolás közben neveket írt fel egyik lapjára. Ahogy elkészült, kiszakította a papirt s átnyujtotta:

— Tessék. Itt vannak, akikre gondolok, akik éppen olyan emberek, mint aminőre szüksége van. Az árukat is mindjárt feljegyeztem, lehet, hogy egyik-masik olcsobb lesz, lehet, hogy dragabb valamivel. Tudja, ezen a piacon nem ismerik a szabott árat. A lelkiismeretnek és a meggyőződésnek, épp úgy, mint a tőzsdei papiroknak, ingadozik a kurzusa. A mai világban azt hiszem, magasabban állnak már, mint egy-két évvel ezelőtt. Hosszban vannak a kollégák.

— Ugyan!

Juda érdeklődéssel tekintett a piszkos, kövér zsarolóra. Hiszen ez bölcselkedik! Úgy látszik, mégis értelmesebb, mint aminőnek első pillanatban tűnik.

— Igen, igen... Maguk persze nem látják, mert jó dolguk van, a gazdag emberek szeretik magukat illuziókban ringatni, kellemes állapotukat öröknek hiszik. Holott... — felemelte vastag mutatóujját figyelmeztetőn s nagy halszemét rámeresztette Judara. — Holott nincs labilisabb dolog a világon, mint gazdagnak lenni. Az örök veszélyeztetettség állapota, higyje el nekem! A sok pénz mindig bőszíti az embereket, már természetesen a szegenyeket gondolom s akármilyen színű zászló alatt menetelnek, az első ellenfelük, akit le akarnak tiporni, akivel szenvedélyük végezni akar, az a hatalom trónusán elterpeszkedő arany.

— Van benne valami...

— No, látja! Ezért maradtam én inkább szegény ember, ezért nem törtem magamat a vagyon után. Mindig csak annyi, amennyiből az ember megél s mondjuk, nem rosszul. Aztán semmi feltünés. Semmi luxus. Semmi ápoltság. Hiszen már maga a szoányirt külső is bosszantja azokat, akik kénytelenek rongyokban járni. Azt hiszi, nekem nem telne fodraszra, manikürre, egy-két divatos ruhára? Ördögöt nem telne! De én sztoikus vagyok. Diogenes, vagy hogy hívjáknak a követője. Ha csípnek, vakarózom, de azért a kaviárt én is megeszem s a sampuszt is szeretem, úgy, mint maga. Legfeljebb annyi a különbség, hogy én nem a Ritzben vacsorázom és az Arizónában pezsgőzöm, hanem egy erzsébetvárosi kocsma belső termeiben, ahová a rőfösök járnak. Az ilyesmi nagyon relativ dolog... Maga előkelő a kormányfőtanácsosi címével a lokálban, én előkelő vagyok ott s a pincérek ugyanúgy hajlonganak előttem. Császárnak tisztelnek.

Juda már unta a fejtegetést, türelmetlenül dobolt ujjaival az iróasztalon s tekintete odakint kalandozott a kertben.

— Nem érdekli, amit mondok? Persze... Nem szeretik hallani az igazságot, tudom. Ez lesz a vesztük egyszer. Hallgasson csak rám egy kicsit... Maguk most megvették ezt az antiszemita ujságot s ki akarnak bérelni néhány fickót, aki a szájuk szerint ír bele. Tilos lesz nekik bántani a zsidókat, nem szabad a tőkéről írni, amely kizsákmányol, nem ostorozhatják a protekcionizmust, a kijárókat s másefféle. És mert nem olvassák naponta, hogy milyen akasztófáravaló gazemberek, de maga is, Krausz Simon is, az öreg Sándor Pál bácsi is, hát azt hiszik, hogy már nem is gondol ilyesfélét senki az országban. Tiszta illuzió! Vegye tudomásul, hogy az antiszemitizmus nem halt meg, csak aluszik, mint a Jairus leánya a bibliában. S egy napon úgy felkel, hogy hanyattesnek tőle. Csodát fognak látni, uram... Ez a Gömbös...

Juda mosolygott. Nem tudta megállni, hogy újabb vitát ne provokáljon, hiszen látta, hallotta ezt a mumust, akinek a nevét annyit emlegetik, akivel annyit fenyegetőznek s akinek személyéhez minden reménységüket fűzik az álmodozók.

— Gömbös? ismételte gúnyosan. — Maga is hisz benne?

— Én? Mások hisznek benne, az a baj. Ha én hinnék, az nagyon rossz lenne neki.

— Ugyan kik hisznek?

— Mindenki. S ha egyszer ez az ember megint szóhoz jut majd, komolyan, az elindítója lesz valaminek, amit maguk egyáltalán nem fognak szeretni. Nem kell magyaráznom, úgy-e vezérem, hogy mi az a lavina? Hát Gömbös egy olyan nagy kő, amelyik mozog, mozog s egy napon majd megindul a lejtőn lefelé. A szép nagy hógombócban, amelyik aztán végül a síma lapályra ér, benne lesznek maguk valamennyien, csak éppen megfulladva egy kicsit. Összetört csontokkal. Hajaj!... Fogalmuk sincs, milyen veszély fenyegeti magukat, meg a pénzüket! Jobban tennék, ha szép csendben csomagolnának s elmennének. Maguk szúrják itt az emberek szemét, nem a kiszsidók. Mondja már, hogy itt a Rumbach-utcában vagy a Stern bácsinál sóletet eszik néhány magamfajta piszkos izraelita! Kit érdekel az? A finnyásabb orrú keresztények nem is járnak azon a környéken, nem tudják, kik laknak ott. Csak magát látják a nagy autóban. meg a Simit, a Weisz báróékat, Miklós Andort a palotájával a Várban. Hallotta már maga, hogy az antiszemita csőcselék hangadói ilyeneket mondanak: „Nem tűrhetjük a

sóletevést a Dob-utcában. Nem engedhetjük, hogy a Kazár-utcában ócska ruhát áruljon Schwartz Salamon!!" Ugy-e, sohase hallotta? De azt olvashatta is, hogy ezek a dög gazdag zsidók kiszipolyozzák a szegény keresztény munkás vérét? No, látja!

Határozottan igaza van ennek a fickónak. Szemtelen, fölényes, de nem lehet letagadni igazságát annak, amit mond. Vitatkozni nem érdemes vele, bár volnának szempontok, amiket elhanyagol, meg lehetne magyarázni nekik, hogy végeredményben belőlük él s a veszély, melyet ők magukra vállalnak, a gyűlölet, amelyet fejükre kihívnak, arra is jó, hogy a magamfajta kis rovarokról elterelje a figyelmet.

— Köszönöm a tanácsait, — mondotta befejezve a diskurzust — bizonyosan akad majd az ajánlott nevek között néhány, akit használni tudunk. Nem leszünk hálátlanok s tanácsait ezután is igénybe vesszük. Holnap fáradjon fel a vállalati pénztárhoz, kiutalok majd egy nagyobb összeget.

— Lekötelez — hajolt meg gúnyosan a kövér. — Maga igazán bőkezű, szegény tatám mindig emlegette, hogy már akkor is uriember volt, amikor Munkácson tologatta azt a kis kocsit...

Nem tudta megállni, hogy a fölényes és előkelősködő gesztusért vissza ne vágjon. Mit akar ez a galiciai? Egy kis fáradsággal belőle is lehetett volna kormányfőtanácsos, az ő fejében is van annyi ész, mint a jött-mentében, legfeljebb másra használta s nem vagyongyüjtésre. Bohém volt s ez is van olyan előkelő dolog, mint a tőzsdén szaladgálni, izzadt homlokkal, nedves tenyérrel s drukkolni, hogy vajjon esik-e három ponttal a Cukoripar, vagy felfelé tornászik a kurzusa másféllel. Az ilyesmi gusztus dolga.

— Egy kis előleget nem adhatna át mindjárt? Tudja, szeretnék ma jól megvacsorázni s ilyenkor már zárva van a bank, a folyószámlámról nem fizetnek ki.

— Mennyit akar?

— Hát mondjuk... kétszerannyit, mint amennyit adni szeretne.

Juda az iróasztalfiókba nyúlt s abból a kis acélkazettából, melyben az otthoni pénzét tartani szokta, rövid tünődés után kiemelt néhány bankjegyet.

— Tessék...

— No, nem volt túlságosan bőkezű. Remélem, holnap lezserebben kezeli majd a töltőtollat, mikor az utalványt kiállítja. Nem szép, ha egy gazdag ember smucig is.

Összevágta a bokáját, karrikírozott előkelőséggel meghajolt s egyedül hagyta Judát. Ki kellett nyitni utána az ablakot, valami kellemetlen, nehéz szag terjengett a szobában, alkohol, a mosdatlan test és a piszkos ruha szételemezhetetlen bűze, mely kényes orrát ingerelte, de főként azért volt kellemetlen, mert emlékeket ébresztett benne. Ó, nagyon jól ismerem ezt a szagot, — a gettó tipikus légkörét, otthonról is, Munkácsról is, Mendel házából, ahol a Jeshiva-növendékekkel együtt aludt, tán tizedmagával a szűk zugolyban. A multat szellőztette ki az ablakon, kihajolva s utánabámulva a ludtalpán nehézkesen kacsázó figurának, aki a zöld fák alatt izzadtan és lomhán haladt.

Lehet, hogy igazat mondott s tán csakugyan úgy van, hogy az antiszemitizmus a gazdag zsidók miatt nem akar végkép hamvába halni, de ha ő s a hozzá hasonló többiek elfogultan ítélik is meg helyzetüket, ez a kövér, kellemetlen fráter téved. Őt s a hozzá hasonlókat is legalább annyira útálják. Hiszen egy ilyen alak, ha végigmegy az utcán, már kész provokáció. Meg is kéne tiltani, hogy szabadon járjanak-keljenek...

Az öccse nyitott rá.

Ez is olyan, — futotta el a bosszúság. Ebből se lesz soha olyan ember, aki el akarja feledtetni származását s a közösséget, amelyből kiszakadt. Hiába szedi magára az előkelő szabó műhelyéből kikerült ruhát, hiába szoktatta rá, hogy naponta váltson fehérneműt és ügyeljen: nehogy piszkos legyen a körme, jobban esik neki, ha kijátszhatja éberségét. Jól érzi magát a piszokban.

— Mit akarsz? — mordult rá.

— No! Megint rossz viszonyban vagyunk? Zavarlak?

— Nem, de igazán leszokhatnál már róla, hogy össze-vissza mászkálsz a házban s nem tiszteled bátyád magányát. Nem tudod elképzelni, hogy néha egyedül akarok lenni?

— Ó, de előkelő vagy... Ha akarod, én el is költözhetem a házból, únok már vendéged lenni, s fölöslegesnek tartom az örö. s rendreutasításaidat. Különben csak annyit akartam mondani, hogy a hét végén Bécsbe utazom, üzleti ügyben. Lehetséges, hogy rászánom magam és oda költözöm.

— Mit beszélsz?

— Hogy Bécsbe telepedem meg. Még nem biztos, gondolkodom rajta. Mindenesetre te is számolj ezzel a lehetőséggel, mert akkor természetesen nem tudunk tovább együtt dolgozni. Keress valaki mást, aki az én munkámat a vállalatnál elvégzi.

— Bécsbe? — ismételte Juda, s fürkésző tekintettel kémlelte az öccs arcát. Mit akar ez? Miért töpreng ilyen terveken? Hiszen semmi baja itt, szépen keres, karriért csinálhat, mi szüksége van egy új városra, egy új országra?

— Tudod, nem tetszik nekem valami... — folytatta öccse, mintha csak ki nem mondott kérdésére akarna válaszolni. — Nem érzem jól magam. Bizonytalannak látom a jövőt. Te nem így érzed? Túlsokat zsidóznak itt. Kell az nekem, hogy örökké emlékeztessenek rá: honnan jöttem, miféle fajta vagyok? Nyugodtan meg akarom keresni a pénzemet, s azt szeretném, hogy ha valahol fizetek, ne lássam a pincér, a kereskedő pofáján a kelletlen vonást s ne tudjam biztosan, hogy azt gondolja: fene beléd, ronda zsidó, mennyi pénzed van, neked mindenre telik, nekem meg semmim sincs. Ma ezt látom minden ábrázaton. Unom, no...

Mintha csak a Mendel kövér fiát hallaná. Érdekes... Az a gazdag zsidókat okolja az antiszemitizmusért, öccse pedig, aki maga is e szűk körhöz tartozik már majnem, de mindenesetre élvezi a vagyon összes előnyeit, ugyanígy látja a dolgokat. Miért, hogy ő sohase találkozott nyersen, nyiltan eféle érzésekkel? Vagy az öccse ösztönei hibátlanabbak még, az ő szemét nem rontotta el az a rózsaszínű szemüveg, melyet ő hosszú idő óta visel?

— Bolondokat beszélsz...

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 20 P, félévre 10 P, negyedévre 5 P. Egyes szám ára 40 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. mélynyomó-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

... felháborító és nevetséges, ...i időben oly sokat foglal-...yemmel. Csak mindenkinek ...zsúfolt a napi munkaprog-...az enyém. Kérem én hajnali ...lek, 12 órakor már a bor-...k, ahol végigszenvedem a ...át, a manikürt nem is szá-...ar találkoznom kell Silber-... kell őt nyugtatnom, hogy ...nzének és egyéb értékeinek ... fele még megvan. Tovább ...m, mert ez az átkozott légi-...incébe kényszerít. ...a hosszú kabátomról annyit, ...elik rövidebbre..

— Ugyan — menjen avval a fajbiológiával. Nézze a fiam fényképét, — hasonlít rám?
— Mintha csak magát látnám!
— Na látja, pedig ő a törvény szerint keresztény.

→ — Légy szíves Mathild más hangot használni, mert most nem az uraddal beszélsz, hanem a házparancsnokkal...

RÉMHÍRTERJESZTŐK

↓ — Remek híreim vannak még Hioblehrersteinkém; — no de az idő előrehaladottsága miatt, majd holnap folytatom...

↑ **BÉKETERVEK AMERIKÁBAN**

— Majd én megmutatom, hogy béke lesz. Még ha háborút is kell csinálni a béke érdekében, akkor is béke lesz.

A KÖNNYŰ SZÍNELVÁLTOZÁS

— Nézze Transpiel úr, semmi az egész. Csak a fejére öntenek egy kis vizet, nyoma nem marad és — bármikor letagadhatja!

HÚNYÓ CSILLAGOK

↓ Úgy nézzen reánk Schwarz úr, hogy mi már csak fényűzésnek hordjuk a sárga csillagot, mert közben gójok lettünk...

A KELET-EURÓPAI HADSZÍNTÉR

Gävle
Botteni-öböl
ALAND
Nevs
tábori posta
Uppsala
Eskilstuna
Vasteras
SVÉDORSZÁG
Södertalje
STOCKHOLM
Nyköping
Gotland
Öland
Bornholm
Keleti-tenger
TAMPERE
Mikkeli
Kauttua
Mantiharju
Nystad
TURKU
FINNORSZÁG
Lahti
Käkisalmi
Ladoga-tó
Högfors
Salo
Karis
Porvo
Hamina
Kotka
VIIPURI
Taipale
Hangö
HELSINKI
Koivisto
Terijoki
F i n n ö b ö l
Kronstadt
LENINGR
Baltisport
TALLINN
Krasznoje Szelo
Kolpino
DAGÖ
Hapsal
Taps
Wesenberg
Narva
Lelle
ÖSEL
ESZTORSZÁG
Tomp
Luga
Csudovo
Arensburg
Pernau
DORPAT
Pejpusz-tó
Fellin
Rigai-öböl
Windau
Hainas
Walk
Pszkovi-tó
Wolmar
PSZKOV
Goldingen
Tuckum
RIGA
Wenden
Porchov
Osztrov
LIBAU
LETTORSZÁG
Mitau
Jaunlatgale
Novorzsev
Szeliger-tó
Polangen
Tels
Birsen
Jakobstadt
Dünaburg
Velikije Luki
Memel
Saulen
Sadov
Panevezys
Rossziten
Toropjec
Tauroggen
TILSIT
Raseinen
LITVÁNIA
Drissza
Nevel
Stolp
Köslin
KÖNIGSBERG
Gumbinnen
KOVNO
Vilkomir
Widzse
Pommeránia
DANZig
Braunsberg
Insterburg
Vilkovisken
Polock
Velizs
ELBING
Mariampol
VILNA
Naroc-tó
VITEBSZK
Konitz
KELET
Lötzen
Olita
Lepel
Suvalki
Varena
BROMBERG
ALLENSTEIN
Molodecsno
Jarcevo
Kreuz
Netze
Lyck
Borisszov
SZMOLENSZK
Thorn
POROSZORSZÁG
Grajevo
Lida
MINSZK
Orsa
Grodno
Lomzsa
Szklov
Pozen
Zichenau
Nyemen
Novogródek
Cserven
Berezina
MOGILEV
Deszna
BIALISZTOK
Modlin
Narew
Bug
Volkoviszk
Szlonim
Baranovicsi
Roszlavl
NÉMET
Malkinia
Praga
Glogau
Kalis
Warthe
VARSÓ
FEHÉROROSZORSZÁG
Pruzsany
Lisin
BOBRUISZK
Rogacsev
Varka
Siedlice
BRESZTLITOVSZK
Klinci
BIRODALOM
Pilica
Lukov
Pinszk
Pripjet
Weichsel
Deblin
Bug
BRESZLAU
RADOM
LUBLIN
Pripjet
GOMEL
Sztarodub
Oder
Csenstohava
Ostroviec
Chelm
Kovel
Mozir
Neisse
Kielce
Szarni
Mocsarak
HINDENBURG
Bargnov
Zamosc
Rokitno
CSERNIGOV
Olmütz
Rozvadov
Vladimir Volinszkij
Olevszk
Gluchov
KRAKKÓ
Tarnov
Mielec
Tomaszov
Lucki
Uzs
Deszna
Korosszten
Jaroszlau
San
Rava Ruszka
Rovno
Nyezsin
Konotop
Dubno
Novograd-Volinszk
Radomisl
Dnyeper
Gorlice
LEMBERG
Priluki
SZLOVÁKIA
PRZEMYSL
Zlocsov
Szepetovka
KIEV
Sanok
ZSITOMIR
Bártfa
Tarnopol
BERDICSEV
Perejaszlav
Turka
Sambor
Borislav
Bjelaja-Cerkov
KASSA
Stry
Dolina
Proszkurov
Lubn
Ungvár
Bucsacs
Komárom
Gyor
S.a.ujhely
STANISZLAU
UKRAJNA
Munkacs
Nadvorna
Zsmerinka
VINNICA
CSERKASSZI
Miskolc
Huszt
Kolomea
Kamenec Podolszk
Zvenigorodka
NYIREGYHÁZA
Tatarhago
Gajszin
KREMENCSUG
BUDAPEST
Körösmezö
Mohilev
SZATMÁRNÉMETI
CSERNOVIC
Uman
Tisza
Máramarossziget
KIROVOGRAD
DEBRECEN
Soroca
MAGYARORSZÁG
Radauc
Olgopol
Körös
Nagyvárad
Zilah
Botosani
Balta
PJERVOMAJSZK
Pécs
Szamos
Ananyev
Duna
SZEGED
Des
Beszterce
Orhei
KRIVOJROG
KOLOZSVÁR
Vaskoh
JASZI
Piatra
Vozsnesenszk
ARAD
Maros
KISINEV
Temesvár
Tövis
Marosvásárhely
Tiraszpol
NIKOLAJEV
Bacau
Temes
Gyulafehérvár
ODESSZA
KHERZON
Barlad
0 100 200 300 400 500
Kilometer
ROMÁNIA

A KELET[illegible]ÖNTÉS SZÍNHELY